

Lezingen: Handelingen 6, 1-7; 1 Petrus 2, 4-9; Johannes 14, 1-12. Ieder van ons gaat een eigen levensweg. Gaande door het leven ontdekken we wie we zijn, welke mogelijkheden en beperkingen we hebben. Al naar gelang onze mogelijkheden maken we onze keuzes. We zijn niet alleen op deze wereld maar maken deel uit van een groter geheel. We zijn onderdeel van de natuur en van de aardbodem waarop we leven. We maken deel uit van een samenleving van mensen met een grote variatie aan opvattingen over 'hoe te leven op de juiste manier'. In de confrontatie met de vele opvattingen zoeken we onze eigen weg. *Wij leven nu, in deze tijd, in onze omstandigheden.* Toch blijven *mensen van alle tijden* zich vragen stellen: wie ben ik, waartoe ben ik er eigenlijk, waar leef ik naartoe, waar loop ik op uit, waar vind ik houvast? Met dit soort vragen zijn we weliswaar niet iedere dag intens bezig, want het leven van alledag overkomt ons ook door alles wat onze aandacht vraagt en te doen staat. Het gaat vaak zoals het gaat. Als je mensen vraagt: hoe gaat het zal menigeen antwoorden: 'zo zijn gangetje'. Maar er zijn momenten, dat vragen ons bekruipen: wie zijn we, wat moeten we doen en waartoe? We zoeken naar houvast. Ook in de verhalen in onze heilige Schrift is dit het geval. Op verschillende momenten vragen leerlingen van Jezus zich af: Wie is die Jezus, die ons een manier van leven voorstelt en om navolging vraagt. Is dat iets voor ons? Vandaag in de evangelieversie van Johannes vraagt leerling Thomas naar 'de juiste weg door het leven'. Leerling Filippus vraagt naar houvast, naar zekerheid. 'Als God, Vader genoemd door Jezus, zekerheid garandeert laat ons die Vader dan zien', met onze lichamelijke ogen; dan zijn we zeker, dat is ons genoeg. Over de hoofden van de leerlingen heen krijgen wij, mensen van nu, een antwoord. Is dat een helder antwoord? Het hangt ervan af of we het kunnen verstaan en erin 'geloven'. Jezus verwijst in zijn afscheidsrede van zijn leerlingen in het Johannesevangelie naar hoe Hijzelf geleefd heeft, gericht op God, die Hij zijn en onze Vader noemt. Tegelijkertijd was Hij volslagen dienstbaar aan mensen in wat Hij deed. Zo was de weg die Hij is gegaan: een weg die leidde naar God en de mensen. Dat is, zegt Hij, de juiste weg voor iedere mens en voor de mensengemeenschap als geheel. Van daaruit kan Jezus zeggen: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven'. Dat is een andere weg dan die we vaak begaan zien, waar bv. het geld de bepalende factor is. In de media is momenteel sprake van 'graaiflatie' van concerns met prijsverhogingen hoger dan de inflatie; met winsten van waarvan grote delen terecht komen in de zak van enkelingen. De weg door Jezus aanbevolen is ook een andere dan die van wil tot politieke overheersing over andere volkeren door machthebbers en de kring om hen heen. Dat worden we momenteel toch ook sterk gewaar. *Het gaat bij hen om macht óver, in het Evangelie gaat het om dienstbaarheid áán mensen.* De Dodenherdenking op 4 mei confronteert ons telkens weer met het ellendige resultaat van het geweld dat voortkomt uit die overheersingsdrang. Bevrijdingsdag op 5 mei doet ons gedenken dat we aan onze kant van de wereld al sinds mei 1945 vrij zijn van oorlog. In grote aantallen vierten we, verlangen we ook naar vrijheid en vrede willen. Maar de vraag daarbij is of er ook vrede is de harten van allen die de vrijheid vierten en vrede in de onderlinge verhoudingen. Zonder onderlinge betrokkenheid, gerechtigheid (Zelinsky-Oekraïne), vergeving, mededogen, liefdevolle omgang kenmerken is er geen echte vrede. Dat is toch een helder antwoord op de vraag welke de juiste weg is door het leven. Krijgen we een helder antwoord op de vraag van Filippus: laat ons de Vader zien? Dat hangt ervan af of we het antwoord van Jezus kunnen verstaan en ons eraan kunnen toevertrouwen. De ongeziene Vader is zichtbaar geworden in Jezus zijn mens geworden Zoon. 'Wie Mij ziet, ziet de Vader', zegt Jezus. Onze weg naar God gaat via Hem in wie God werkzaam is. Maar God, de Vader is ook zichtbaar in de werken die Jezus in Godsnaam, in dienst aan mensen heeft verricht. Hij Dit alles heeft ook zijn gevolgen voor degenen, die In Jezus geloven. Hij voorziet dat, na zijn heengaan degenen, die Hem navolgen 'grotere dingen doen dan Hij. In die belofte vinden we een houvast. In al het goede, in het groot en in het klein, dat we ervaren en tot stand brengen op onze weg door het leven, gaan we de weg van Jezus en mogen we God, die in mensen leeft, aanwezig zien. AR

